

خورشیدی که در آسمان مکه در خشید!

جهاندار تاریکی فرورفته و توخش و جهالت برهمه جا حکمران
بود و دم و عاطله از اجتماع پسری رخت برسته و نسافت و منگدای
حای آنرا اگر فنه بود ، جنایت و تجاوز ، خارت و آدمگشی نه تنها قیح
نمود بلکه افتخار شمرده می شد . همه جا بوسی خون به مشام میرسد ا
و حتی فرزندگشی بصورت «ستقی» در آمده بود . اجتماع بصورت
کالبدی بی جان ، و مردم ، بسان مردهای متحرك سودند اشهر مکه در
ظلمنت و سکوت ستگینی فرورفته و اثری از فعالیت‌های حاتی و مازانه
به جسم نمی خورد .

تولد پیامبر (ص) در آن زمان به کالبدی بسان اجتمام ، جان نمودید
و به اجتماع مرده ، حیات و حرث کت ریختید .

تولد آنحضرت توانم (۱) اتفاق ای ای در جهان صورت گرفت و همراه
ولادت آنحضرت (در هفدهم و پیش از اول) خودانی بیویزه در شرق
زمین که مهد تمدن آذربایجان بود ، پیدا شد .

کاخ باعظم اتوشبر و آنکه شیخی از قدرت و سلطنت حاویدان
را در نظرها مجسم می کرد ، بسان فرزیدگه چهارده کنگره آن بر زمین
آفاد ! (۲)

آتشکده فارس که فرنگ خدایی به آن داده بودند او هزار سال
بدون هیچ گونه خوشی و سرگزی ، زیانی نمی کشید ، یکباره خاموش
گشت ، و بنیانی بر شکوه و خداگونه کعبه واژگون شد . (۳)

این حوادث همگی گوئی بسان مر بترین پیش و سائل خبرگزاری
عصر ما ، مأموریت داشتند فارس و یادی علیهم و تحولی شکوف راهه
سوا سر جهان مخابر کنند ، و به همه قدرتها باظل هشدارداده
و به انسانها ، هر چند دهندگه نوزاد امشب ، آداب و رسوم کهنه
و خرافی ملتها را در هم می کوبد و تحولی فکری ، و اساس و

شالوده‌ای نو، برای پیشرفت و سعادت و پیزیستی انسانها بی‌دیزد

عدالت؛ برآبری، برآدری، و نو عدوستی و ... را اجواء می‌کند.
آری اینها همه‌گرای آن بود که مولود امتبث اصلاحات عصیق و همه‌جانبه‌ای
را در تمام شترن جباتی و اجتماعی آنان بوجود خواهد آورد. و آئین
زنده و جلویه و رسالتی عظیم و آسمانی را به پیشرفت ارزانی خواهد
داشت آنحضرت در سحرگاه آن شب و در سال حاده (عام الفیل) از
رمان حادری پاک و یافتوان خورشیدی، درخشید و سراسر جهان را
از فروغ آبدی خویش، روشن ساخت.

آنحضرت هنوز در رحم مادر بود که پدرش «عبدالله (ع)» را از
دست داد و بیش از شش بهار از عمرش نگذشته بود که بمرگ مادر
مهربانی نشد. (۳)

بیش از چهل سال از خیر شریف نگذشته بود که ماموریت و
رسالت آسمانی آن حضرت بیان تأسیس دین جدید و احیاء مکتب
توحید، آغاز شد و طولی نکشید که پیشتر جهان آنروز را فراگرفت.

صادف با همین روز میلاد پیر شاگرد شفیعین پیشوای راستین تشیع
و احیاء کننده مذهب، (امام صادق) (ع) رخ داد چه میمون و مبارک
است که میلاد پیانگذار اسلام و احیاءگر مذهب راستین و پامدار اسلام
در یک روز اتفاق افتد!
مالین دو عید پرشکوه و باعظمت را بهمه مسلمانان جهان نهیت
من گویم.

(۱) ۲ (۲) بخاری الانوار ح ۱۵ ص ۲۵۷ - ۲۵۸

(۳) سیر ما بن هشام ح ۱ ص ۱۶۸